

O slepci

On možná viděl i Zemi ledem pokrytu
Zkrátka patří k místnímu koloritu
Těžko říct, proč mu osud studny jílem lepší
Čím víc ho znám, tím více věřím, že my jsme tu ti slepi

Lidé se k němu pravidelně hlásí
Nejen když si chtějí zanádat na počasí
Přisednou k němu v parku, kde poklidně bručí
Já myslím, že je tím poznávat život učí

I já tam jednou šel, on s úsměvem mě vítal
Já na tebe tu věky čekám, jako by tím mlčky říkal
Přisedl jsem, mošt mu nabíd', do vyprávění dal se
A on pobaveně v očích prohýbal se

O nenaplnění údělu, svého poslání
Že jsme k ničemu, když samotná snaha skutkům nezabrání
Že nezměníme, co můžem' a náhle se neprobudíme
Jemu oči zamžikaly a řekl: „Ještě uvidíme!“